

ualmindelig god og let Afgang til Kredit. Dette gælder aldeles ikke om Industrien, som tværtimod har meget vanskelige Kreditforhold, og netop væsentligst er henvist til disse meget ujfne Laan, som der bliver henpeget paa i Bemærkningerne til selve det foreliggende Andragende, idet Forholdet er dette, at saa snart Tiderne blive en Smule vanskelige, saa snart det ser en Smule betænkeligt ud, kræve Laangiverne deres Laan tilbage eller ekstraordinære Afdrag netop paa det allerværste og ubelejlige Tidspunkt. At Nationalbanken aldeles skulde afvise alle Vekslers fra Landmænd, tror jeg ikke, men ganske sikkert stiller den sine Betingelser for Diskontering af saadanne Vekslers, som for Diskontering af alle Vekslers. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Alberti) mente, at jeg havde gjort det foreliggende Lovforslag til Genstand for en skarp Kritik. Det er paa ingen Maade Tilfældet. Jeg udtalte mig tværtimod med Sympati for Tanken deri. Naar jeg fremsatte adskillige kritiske Bemærkninger over for det, var det, fordi jeg mener, at vil man bringe noget ud af denne Sag, kan man ikke blive staaende ved den mangelfulde Form, det foreliggende Lovforslag har, men man maa stræbe efter at afhjælpe disse Mangler, og jeg tror, at man gør Sagen en god Tjeneste ved allerede under dens første Behandling straks at paavise Midlerne, hvorved de formentlige Mangler maatte kunne afhjælpes. Jeg tror derimod, at man gør Sagen en daarlig Tjeneste ved at forcere dette Lovforslag gennem Tinget uden Udvalgsbehandling, thi det vil næppe føre til, at det saa særdeles let bliver til Lov. Jeg tror, at den rette Vej vil være her — som ved andre lignende Lovforslag af mere indgribende Betydning og større Rækkevidde — at lade det gennemgaa en Behandling i Udvalg, og jeg tilføjer, at jeg ogsaa har troet, at dette var Meningen, da det jo blev indbragt med en Bemærkning af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Dalsgaard), hvoraf det syntes at fremgaa, at Lovforslaget ikke havde været Genstand for en saadan indgaaende Behandling i Udvalget, at der kunde være Tale om, at det kunde have Krav paa at føres videre gennem Tinget uden Udvalg. Jeg for mit Vedkommende tror rigtignok, at man gør Sagen en bedre Tjeneste ved at sørge for, at den kommer frem i den bedst mulige Form, end i en Form, som udsætter den for en langt skarpere Kritik endetsteds end den, jeg har ladet den blive til Del.

Bluhme: Jeg sagde ikke, at Nationalbanken ubetinget afviste Landmænd, naar de forlangte Laan. Jeg sagde kun, hvad jeg tror er rigtigst, at i Kraft af Nationalbankens Statutter kan den ikke imødefomme Landmændenes Ønsker, medmindre vedkommende Landmand har en i Kjøbenhavn bosiddende Mand, som vil assistere ham ved Vekslens Diskontering, og det ikke er alene over for Landmænd, at dette gør sig gældende, men ogsaa over for Købmænd og handlende i Provinserne. Enhver, som vil i Forbindelse med Nationalbanken, skal have en i Kjøbenhavn bosiddende Mand til at indføre deres Vekslers. Saa vidt jeg ved, er dette statutmæssigt. Dette er en stor Hindring ikke alene for Landmændene ude omkring i Landet, men ogsaa for de Købmænd uden for Kjøbenhavn, med hvilke Landmændene staa i Forbindelse. For dem blive Pengene ogsaa dyrere, end de vilde være, hvis de havde samme lette Afgang til Nationalbanken som Hovedstadens Indvaanere.

Formanden (Clausen): For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) Ordet.

Scharling: Jeg er ikke i den Grad inde i Nationalbankens Forretningsgang og Reglerne derfor, at jeg med Sikkerhed tør udtale noget om det Punkt, som det ærede Medlem berørte, men det skulde dog meget undre mig, om det virkelig er Reglen, at Nationalbanken altid kræver Mellemkomst af en Mand i Kjøbenhavn, efter at Banken har faaet Filialer omkring i adskillige Provinshyer.

Indenrigsministeren (Hørring): Jeg skal blot med Hensyn til det sidste Spørgsmaal om Nationalbankens Forhold lige over for Landbrugere sige, at i Bankens Octroi af 4de Juli 1818 § 24 hedder

Rettelse.

Sp. 2451, S. 11—14 f. n. skal læses saaledes: „Sans Udtalelse staar i skarp Modsetning til, hvad den danske Regering i Aaret 1874 sagde til Amerikas Tilbud om Volddgift. Deraf vil jeg frembrage følgende:“ osv.